

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin, Toma Nadejda,

a judecat, fără citarea părților, recursul în anulare declarat de către Procurorul General Adjunct, Serbinov Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei populare a raionului Briceni din 13 iunie 1972, în cauza penală privindu-l pe

Leașoc Valentin Vasile, născut la 05 mai 1954, originar și domiciliat în s. Tabani, raionul Briceni.

Asupra recursului în anulare, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei populare a raionului Briceni din 13 iunie 1972, Leașoc Valentin Vasile a fost condamnat în baza art.77 alin. (1) Cod penal al RSSM la 3 ani privațiune de libertate, cu executarea pedepsei în colonie de corectare prin muncă cu regim comun.

2. Potrivit sentinței, inculpatul Leașoc Valentin a fost declarat vinovat și condamnat pentru faptul că fiind recunoscut apt de serviciul militar în forțele armate ale URSS a primit citația pentru a se prezenta la 26 mai 1972, la centrul de recrutare a comisariatului militar al raionului Briceni pentru a fi transferat în unitatea militară. La data stabilită, intenționat, în scopul eschivării de la încorporare, din motive religioase, inculpatul Leașoc Valentin nu s-a prezentat, adică s-a eschivat de la înrolare în serviciul militar activ.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Leașoc Valentin și-a recunoscut pe deplin vinovăția în cele incriminate și a declarat, că într-adevăr fiind martor al lui Iehova, a refuzat să plece în unitatea militară, pe motiv că serviciul militar vine în contradicție cu concepțiile sale religioase. Afară de aceasta, prin legea lui Dumnezeu este interzisă înrolarea în serviciul militar activ.

Circumstanțele încriminate inculpatului Leașoc Valentin au fost confirmate prin declarațiile martorilor Demianova V., Burea P., Dodu N. și alții, audiați în cadrul ședinței de judecată.

3. Procurorul General Adjunct, Serbinov Igor, a declarat recurs în anulare, prin care, invocând prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătoriei populare a raionului Briceni din 13 iunie 1972, cu încetarea procesului penal în privința lui Leașoc Valentin Vasile în baza art. 77 alin. (1) Cod penal

al RSSM și reabilitarea condamnatului, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspundere penală.

În susținerea celor menționate în textul recursului în anulare, Procurorul General Adjunct invocă faptul că, în conformitate cu art.6 pct.44) Cod de procedură penală prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată se înțelege încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea Drepturilor omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Recurentul menționează că în conformitate cu art.3 lit. g) al Legii RM nr. 1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, sînt declarate nevinovate persoanele care în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990 au fost supuse represiunilor politice pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv cele care au fost condamnate pentru eschivare din motive religioase de la înrolare în rîndurile armatei roșii.

Astfel, recurentul consideră că condamnarea inculpatului Leășoc Valentin pentru eschivare din motive religioase de la înrolare în rîndurile armatei roșii constituie un viciu fundamental comis în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, întrucît a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil. În consecință, hotărîrea în cauză, urmează a fi casată cu încetarea procesului penal în privința lui Leășoc V. în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspundere penală.

4. Judecînd recursul în anulare declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44), art. 22 alin. (3), art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare de către Procurorul General și adjuncții săi în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrile pronunțate, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului. Hotărîrea judecătorească definitivă împiedică reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea pronunțată.

La 30 decembrie 1992 a intrat în vigoare Legea nr. 1225-XII din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit art. 3 lit. g) al Legii nominalizate, sunt declarate nevinovate și urmează a fi reabilitate în fața societății și reintegrate în drepturi, indiferent de locul de trai în prezent, toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice în baza deciziilor organelor de stat judiciare sau extrajudiciare pentru eschivare din motive religioase de la înrolare în rîndurile armatei roșii.

Sub acest aspect, instanța de recurs în anulare reține că, Leășoc Valentin a fost condamnat la 13 iunie 1972, prin sentința Judecătoriei populare a raionului Briceni, pentru eschivare din motive religioase de la înrolare în rândurile armatei roșii.

Conform art. 5³ alin. (2) al Legii nr. 1225-XII din 08.12.1992, recursurile în anulare se examinează de către Curtea Supremă de Justiție în modul stabilit de Codul de procedură penală pentru examinarea recursurilor în anulare.

Ținând cont de cele constatate și de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată prezența în speță a motivelor întemeiate de a interveni în hotărîrea judecătorească irevocabilă de condamnare a lui Leășoc Valentin în baza art.77 alin. (1) Cod penal al RSSM, cu casarea acesteia și, în temeiul prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, și cu reabilitarea condamnatului.

Prin urmare, în temeiul circumstanțelor nominalizate, recursul în anulare urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărîrii irevocabile contestate, ca fiind afectată de un viciu fundamental și dispunerea încetării procesului penal, pe motiv că sunt prezente circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

5. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), art. 453 alin. (1), art. 457 alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Serbinov Igor, casează total sentința Judecătoriei populare a raionului Briceni din 13 iunie 1972, privind condamnarea lui **Leășoc Valentin Vasile** în baza art.77 alin. (1) Cod penal al RSSM, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală și dispune reabilitarea acestuia, în conformitate cu Legea Republicii Moldova nr. 1225-XII din 08 decembrie 1992, privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **22 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Toma Nadejda